

ממן, יצחק ("חביבי")

בן יצחק וגרציה. נולד בחודש כסלו תרפ"ט (נובמבר 1928) בעיר מקנס אשר במרוקו. האב נפטר כשהאם היתה בראשית הריונה ובהיולד הילד נקרא על-שם אביו — ונשאר בן יחיד לאמו. אמו נישאה בשניה והבן לא נפרד מביתה עד יום מותו וגודל ואף חונך על-ידי אביו החורג. בשנת 1958 עלתה המשפחה לארץ ואחרי שלמד בבית-הספר היסודי "אם הבנים" בעיר-מולדתו המשיך בבית-הספר היסודי של "כל ישראל

חברים". תחילה עבד בחייטות ועל אף היותו מטופל בילדים והורים זקנים החליט לעבור למקצוע אחר ולמד חרסות במשך שנה אחת. לאחר-מכן התחיל לעבוד במסגרת בירושלים. היה אהוב על כל חבריו ומכיריו בשל חיוך-התמיד שהיה נסוך על פניו ובגלל הליכותיו הנאות. בעל אורח-חיים צנוע היה ותמיד מצא את מקומו בחברה, כי יושר ותמימות הנחוהו בכל מעשיו. הסתפק במועט והיה שמח בחלקו. בשנים האחרונות לחייו נטל עליו באהבה ובמסירות את הטיפול באמו ובאביו החורג. בצאתו לצבא היה חיוכו על פניו תמיד ואת אמו ואשתו היה מרגיע ואמר כי אין מקום לדאגה ושהוא ישוב הביתה בשלום. במלחמת ששת הימים היה בשירות-מילואים ובקרב שנערך באבו-טור ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל. הניח אשה וארבעה ילדים. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בחוברת "גדוד אפור אחד" הונצח שמו. זכרו הועלה בעלון המועצה המקומית בית-שמש.